

SENTÈNCIA 09-95 DE 18 D'ABRIL DE 1995

**Robatori.- Conducció de vehicle en estat d'embriaguesa.-
Agreujament de reincidència.- Error en l'apreciació de la
prova.- Situació mental del processat com a atenuant de la
responsabilitat.**

Ponent: M.I.Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència el dia 20 de juny de 1994 en la causa M-42-F-93 en la següent part dispositiva. "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem a l'acusat Antoni M.M. , com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major de robatori i d'un delictes menor de conducció de vehicle en estat de embriaguesa, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal en el primer delictes i amb la concurrència de l'agreujant de reincidència en el segon delictes, a la pena de 2 ANYS I 6 MESOS DE PRESÓ dels quals 6 MESOS FERMS i la resta condicionada a seguiment psiquiàtric segons el règim que es determini en execució de sentència. També el condemnem a la pena de 3 MESOS DE SUSPENSIO DEL PERMÍS DE CONDUIR, sense que li sigui d'abonament el temps de suspensió cautelar perquè aquesta mesura fos crebantada, i el pagament de les despeses processals causades.

Que hem d'absoldre i absolem a l'acusat Antoni M.M. del delictes menor de desobediència de que l'acusa el Ministeri Fiscal.

Atesa la data dels delictes objecte d'aquest sumari un cop ferma aquesta sentència s'aplicaran els beneficis de l'indult atorgat en data 14 de març de 1994 per SS.EE. els Coprínceps d'Andorra".

II.- RESULTANT: que contra l'esmentada sentència, es va alçar un recurs de suplicació interposat per la representació del processat Antoni M.M. fonamentat en un error sobre l'apreciació de la prova.

En el seu escrit, l'advocat defensor fa observar que Antoni M.M. va actuar sense consciència plena de la magnitud dels seus actes. Com queda palès en el dictamen mèdic, no és una persona psicològicament equilibrada. Segons la defensa, aquestes circumstàncies no s'han tingut en compte a l'hora de condemnar a Antoni M.M. com a responsable d'un delictes major de robatori. Per altra part estima que no existeix ànim de lucre, element constitutiu

del delict major de robatori. Finalment, considera que no és d'aplicació l'agreujant de reincidència.

Per la seva part el Ministeri Fiscal demana la confirmació de la sentència recorreguda.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que segons l'article 26 del Codi Penal hi ha reincidència, quan el culpable hagi estat condemnat per sentència ferma per un delict el qual la llei iguali una pena igual o superior.

Que Antoni M.M. va ésser condemnat a pena de multa de 30.000 pessetes, i a la retirada del permís el 16 de desembre de 1991, per un delict major de conducció de vehicle en estat d'embriaguesa.

Que el Tribunal de Corts va aplicar de manera adequada l'article 26 del Codi Penal, tenint en conte que els fets jutjats són constitutius del mateix delict.

II.- CONSIDERANT: que segons l'article 239 del Codi Penal comet robatori el qui en ànim de lucre amb violència o intimidació s'apodera de coses alienes.

Que els elements constitutius de robatori reunits: el processat va actuar amb violència sobre les coses, com són el trencament de vidre i el forcejament del pany d'una porta per apoderar-se de coses mobles alienes.

Que el Tribunal de Corts va fer una bona aplicació de la llei penal.

III.- CONSIDERANT: que en cap cas l'absorció d'alcohol pot constituir una circumstància atenuant del delict major de robatori.

Que per altra part la situació mental del processat constitueix un atenuant de la seva responsabilitat penal, però que no és pot considerar que es tracti d'un cas d'alienació mental previst per l'article 19 de Codi Penal eximint la responsabilitat penal.

IV.-CONSIDERANT: que finalment que la pena pronunciada està plenament justificada.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1-. Que hem de desestimar i desestimen el recurs de suplicació interposat per la representació d'Antoni M.M. ,que confirmem la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts de data 20 de juny de 1994.

2- Imposar al recurrent, el pagament de les despeses processals causades pel present recurs.

Així, per aquesta nostra sentència, jutjant, ho pronunciem, manem i signem.